

חולין ע

משה שווערד

1. חדושי הרשב"א על מסכת חולין דף ע/א

בעי רבא הלכו באיברין אחר הרוב או לא היכי דמי אילימא כגון שיצא רובו כמיעוט אבר. פ"ה הרמב"ן ז"ל בין למאן דאמר יש לידה לאיברים בין למאן דאמר אין לידה לאיברים קא מיבעיא ליה. פירוש לפירושו מדלא קאמר למאן דאמר יש לידה לאיברים א"נ למ"ד אין לידה וקא בעי סתם, שמע מינה דלמר ולמר קא בעי, דלמאן דאמר יש לידה דלמא התם הוא דנפק רוב אותו אבר עצמו ומיעוטו למיפק קאי, אבל הכא לא שהרי לא יצא אלא מיעוטו של אבר, או דלמא אפילו למאן דאמר אין לידה התם הוא משום דרוב עובר בפנים אבל הכא דרוב עובר בחוץ בתר רוב עובר שדינן ליה. ...

2. ספר תורת חיים על חולין דף ע/א

אלא בלעתו והוציא אתו והכניסו והקיא אתו כו'. הא דלא בעי הכי בכרכו בסיב או בשליא שאם כרכו בסיב והוציאו והכניסו וסילק הסיב ויצא מאליו מהו משום דלא הוה מצי למיבעי הכי אלא באם תמצא לומר דסיב ושליא הוה חציצה ולכך בעי כשבלעו חולדה דאפילו אם תמצא לומר דסיב ושליא לא חייצי איכא למימר משום דבטלי לגבי העובר דהו כמלביש אבל עובר שנבלע בחולדה פשיטא דחולדה חייצה דאין החולדה בטילה לגבי עובר דאזרבה כיון דהעובר בלוע בתוכה בטל הוא לגבי דידה ולכך פריך ש"ס הא אפיקתיה איבעיא דחולדה ולא פריך הכי אבעיא דסיב ושליא משם דחולדה ודאי הוה חציצה כדפירש:

3. תוספות שבת דף קנב/ב

ומה שהביא רביה מעירובין יש דוחין דאף על פי שאין רגילות לעשות כסוי ארון מבעלי חיים כמה דברים אשכחן דלא שכיחי ומיירי בהו הש"ס להראות לנו הדין ודרוש וקבל שכר כדאמרין בבהמה המקשה (חולין דף ט.) בלעתו חולדה והוציא אתו והכניסו והקיא אתו ויצא מאליו מהו הדביק שני רחמים ויצא מזה ונכנס לזה מהו ואף על פי שזה לא יהיה לעולם ...

4. תוספות כתובות דף ד/ב

יש לומר אע"ג דאין דרך לעשות כסוי ארון מבעלי חיים מכל מקום כמה דברים אשכחן דלא שכיחי ומיירי בהן הש"ס לדרוש ולקבל שכר כדאמרין בפרק המקשה (חולין ט.) בלעתו חולדה והוציא אתו והכניסו והקיא אתו ויצא מאליו מהו הדביק שני רחמים ויצא מזה מהו אף על פי שלא יבא לעולם

5. תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף עא/א

כמאן אזלא הא דתניא בן סורר ומורה לא היה ולא עתיד להיות ולמה נכתב דרוש וקבל שכר כמאן כרבי יהודה איבעית אימא רבי שמעון היא דתניא אמר רבי שמעון וכי מפני שאכל זה תרטימר בשר ושתה חצי לוג יין האיטלקי אביו ואמו מוציאין אותו לסקלו אלא לא היה ולא עתיד להיות ולמה נכתב דרוש וקבל שכר אמר רבי יונתן אני ראיתיו וישבתי על קברו כמאן אזלא הא דתניא עיר הנדחת לא היתה ולא עתידה להיות ולמה נכתבה דרוש וקבל שכר ... אמר רבי יונתן אני ראיתיה וישבתי על תילה כמאן אזלא הא דתניא בית המנוגע לא היה ולא עתיד להיות ולמה נכתב דרוש וקבל שכר ... אמר רבי שמעון איש כפר עכו פעם אחת הלכתי לגליל וראיתי מקום שמציינין אותו ואמרו אבנים מנוגעות פינו לשם:

6. חדושי הרשב"א על מסכת חולין דף ע/ב

מאי טעמא דת"ק אמר רב חסדא ק"ו אם הועילה אמו להתירה באכילה לא תועיל לו לטהרו מידי נבילה. וא"ת ומאי קא מיבעיא לת"ק, דה"ק שפיר קאמר דבין בטמאה בין בטמאה טהור משום דקא סבר דטומאה בלועה אינה מטמאה. כבר פירש רבינו שלמה ז"ל דאפילו אליבא דר"ע דאית ליה לקמן (עב. א) דעובר במעי אמו

מטמא, בעי לתרוצה דאע"ג דבאשה טמא בבהמה טהור, והיינו דאיצטריך ק"ו דרב חסדא. ובספר המאור כתב דאיכא מאן דאמר רב חסדא לית ליה הא דרבה דלקמן (עא, ב) דאמר דטומאה בלועה בשני טבעות לא מטמאה, ומשום הכי איצטריך לק"ו דאע"ג דבעלמא טמא בבהמה טהור. עוד כתב ועליו סמך בתי' קושיא זו דמתניתין דקתני הושיט הרועה את ידו לא הושיט במעי האם קאמר, אלא בהוציא העובר את ידו קא מיירי והושיט הרועה את ידו ונגע בו בחוץ, ומשום הכי איצטריך ק"ו דרב חסדא לומר דהוה ליה [יד] דעובר כאבר המדולדל בבהמה עצמה דאינו מטמא עד לאחר מיתה, והושיט הרועה אינה כהושיטה החיה את ידה, דהתם בהושיטה למעי האשה וכדאמרינן לקמן בשמעתין, והושיט הרועה בהושיטה ונגיעה בחוץ, ונכון הוא:

7. ספר תורת חיים על חולין דף ע/ב

דרבי יצחק למה לי. משמע דטעמא דר' יצחק כדקאי קאי וקשה דקאמר אלא אמר רב נחמן בר יצחק משמע דהדר ביה ויש לומר דהא דפריך אלא מעתה וכו' סתמא דש"ס הוא דשקיל וטרי הכי ודחק ומשני כל הנך שינויי לאוקמא טעמא דר' יצחק וכיון דרב אחדבוי שדי ביה נרגא לכך קאמר אלא אמר רב נחמן דהדר ביה מהנך שינויי דחיקי דלא צריכי דמנבלת בהמה טמאה ילפינן שפיר דכל העובר שבטמאה טמא אפילו פרה במעי גמל וכל שבטהורה טהור אפילו קלוט מיהו מטעמא דר' יצחק לא הדר לכך קאמר דר' יצחק למה לי:

8. "ובלשון הזה אמר לי חבל על בן עזאי שלא שימש את רבי ישמעאל" |תלמוד בבלי מסכת חולין דף עא/א|

רש"י סוטה דף כב/א

ולא שימש תלמידי חכמים - ללמוד סברת הגמרא בטעמי המשנה מה הם רשע הוא שאין תורתו על בורייה ואין ללמוד הימנו שע"י הטעמים יש חילוק באיסור והיתר ובדיני ממונות לזכות ולחייב ובטהרות לטמא ולטהר כדאמר בכמה דוכתי מ"ט אמר מר הכי ומר הכי ואמר מאי בינייהו איכא בינייהו כך וכך וערום הוא שהשומע את קולו שונה משניותיו כסבור הוא שבקי בטעמיהם ונוהגין בו כבוד כתלמידי חכמים:

תלמוד בבלי מסכת חולין דף מד/ב

אמר רב חסדא איזהו תלמיד חכם זה הרואה טרפה לעצמו ואמר רב חסדא איזהו שונא מתנות יחיה זה הרואה טרפה לעצמו דרש מר זוטרא משמיה דרב חסדא כל מי שקורא ושונה ורואה טרפה לעצמו ושימש תלמידי חכמים עליו הכתוב אומר יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך